

Warszawa, dnia 7 sierpnia 2024 r.

**Szanowny Pan
Dariusz Standerski
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Cyfryzacji**

**UWAGI
ZWIĄZKU PRACODAWCÓW BRANŻY INTERNETOWEJ INTERACTIVE ADVERTISING
BUREAU POLSKA (IAB POLSKA) DOT. PROJEKTU USTAWY WDRAŻAJĄCEJ AKT O
USŁUGACH CYFROWYCH (DIGITAL SERVICES ACT)**

Szanowny Panie Ministrze,

Ze szczególną uwagą zapoznaliśmy się z treścią projektu z dnia 19 lipca 2024 r. ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (dalej: „**Projekt**”), której celem jest zapewnienie stosowania Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (dalej: „**AUC**”). W załączeniu przedstawiamy nasze uwagi, których uwzględnienie przyczyni się naszym zdaniem do lepszego stosowania przepisów AUC.

W razie pytań czy wątpliwości pozostajemy do dyspozycji.

Z poważaniem,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'W. Schmidt', written over a horizontal line.

Włodzimierz Schmidt
Prezes Zarządu

L.p.	Przepis	Uwagi
1.	art. 1 pkt 1a uśude	<ul style="list-style-type: none"> – Należy dodatkowo uwzględnić nakazy usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a-d rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usług hostingu. – Należy poprawić oczywistą omyłkę pisarską i zamiast pkt „1)” wpisać pkt „1a”.
2.	art. 2 pkt 7 uśude	<ul style="list-style-type: none"> – Należy uzupełnić o definicję „odbiorcy usługi pośredniej” (zgodnie z definicją w AUC). Skoro Projekt wprowadza definicję „dostawcy usługi pośredniej”, dla zachowania precyzji, należy wprowadzić definicję „odbiorcy usługi pośredniej”. Pojęcie „usługobiorcy” jest pojęciem szerszym od pojęcia „odbiorcy usługi pośredniej” (nie każda usługa świadczona drogą elektroniczną jest usługą pośrednią). Posługiwanie się w Projekcie uśude (a docelowo w uśude) sformułowaniem „usługobiorca” może rodzić ryzyko niewłaściwego określenia adresatów projektowanych norm prawnych. Ponadto należy zwrócić uwagę, że uśude (ani Projekt) nie zawiera definicji „usługi świadczonej drogą elektroniczną”, ale jedynie samo „świadczenie usługi drogą elektroniczną”.
3.	art. 2 uśude	<ul style="list-style-type: none"> – Z uwagi na to, że w Projekcie znajdują się odniesienia do dostawcy usług hostingu, należy wprowadzić definicję „dostawcy usługi hostingu” (zgodnie z AUC).
4.	rozdział 2a usude	<ul style="list-style-type: none"> – Pozytywnie oceniamy inicjatywę wprowadzenia do polskiego porządku prawnego nowych procedur zaproponowanych w nowym rozdziale 2a uśude, których celem jest przeciwdziałanie nielegalnym treściom w Internecie. Zwracamy jednak uwagę, że przepisy art. 9 i 10 AUC ani nie stanowią samoistnych podstaw prawnych do wydawania nakazów przeciwdziałania nielegalnym treściom / nakazów udzielenia informacji o odbiorcach, ani również nie zobowiązują państw członkowskich do wprowadzania przepisów prawnych zapewniających tego rodzaju procedury (co oczywiście, AUC nie zabrania tego). Cel wprowadzenia art. 9 i 10 AUC został wyrażony w motywie 31 AUC: „W celu zapewnienia skutecznego i efektywnego stosowania się do tych nakazów, w szczególności w kontekście transgranicznym, tak aby zainteresowane organy publiczne mogły wykonywać swoje zadania, a dostawcy nie podlegali żadnym nieproporcjonalnym obciążeniom, bez nadmiernego naruszania praw i prawnie uzasadnionych interesów osób trzecich, należy określić pewne warunki, które nakazy te powinny spełniać, oraz pewne dodatkowe wymogi dotyczące wykonywania tych nakazów. W związku z tym niniejsze rozporządzenie powinno harmonizować tylko niektóre szczególne warunki minimalne, jakie takie nakazy powinny spełniać, aby nałożyć na dostawców usług pośrednich obowiązek informowania odpowiednich organów o działaniach podjętych w odpowiedzi na te nakazy. W związku z tym niniejsze rozporządzenie nie stanowi podstawy prawnej do wydawania takich nakazów ani nie określa ich zakresu terytorialnego czy transgranicznego egzekwowania.”

- Zaproponowane w projektowanym rozdziale 2a uśude procedury muszą być spójne z obowiązującymi przepisami prawa, w szczególności z już funkcjonującymi w porządku prawnym postępowaniami. Nie budzi wątpliwości, że projektowane procedury mają na celu wprowadzenie do porządku prawnego szybkiego i w miarę odformalizowanego postępowania. Przedmiot tego postępowania może być jednak zbieżny z już istniejącymi postępowaniami. Dla przykładu – już teraz osoba, której dobro osobiste zostało naruszone w związku z zamieszczeniem na platformie internetowej (usłudze pośredniej) treści nielegalnej (treści bezprawnie naruszającej dobro osobiste), może złożyć w sądzie pozew o ochronę dóbr osobistych, domagając się m. in. usunięcia takiej treści z platformy internetowej. Co więcej, w ramach postępowania zabezpieczającego jest w stanie w stosunkowo krótkim czasie doprowadzić do usunięcia takiej treści. Postępowanie zainicjowane takim pozewem o ochronę dóbr osobistych / wnioskiem o udzielenie zabezpieczenia – co do samego jego przedmiotu – podobne jest do projektowanej w art. 11a ust. 1 uśude procedury wydawania nakazów uniemożliwienia dostępu do treści naruszającej dobra osobiste. W tym kontekście należy zapewnić spójność pomiędzy opisanymi postępowaniami. Projekt nie rozstrzyga, czy jeżeli osoba, której dobro osobiste zostało naruszone nie udało się doprowadzić do uniemożliwienia dostępu do treści w ramach procedur z art. 11a uśude, będzie uprawniona sformułować w praktyce takie samo żądanie ale w ramach pozwu o ochronę dóbr osobistych. Nie jest też jasne czy ocena prawna sądu wyrażana w ramach procedury z art. 11a uśude będzie korzystała z powagi rzeczy osądzonej. Tego rodzaju zagadnień o naturze materialno-procesowej jest zdecydowanie więcej, podajemy tylko przykładowe, które w naszej ocenie mogą rodzić spore problemy praktyczne ze stosowaniem nowych przepisów uśude.
- Jednocześnie zwracamy uwagę, że Projekt nie zapewnia stosowania art. 9 i 10 AUC w zakresie nakazów przeciwdziałania nielegalnym treściom, które już teraz funkcjonują w porządku prawnym (choć nie pod nazwą „nakaz” jak w AUC). W naszej ocenie przykładowo wyrok wydany w sprawie o ochronę dóbr osobistych, który nakazuje dostawcy usługi pośredniej usunięcie / uniemożliwienie dostępu do treści naruszającej dobro osobiste opublikowanej w usłudze pośredniej, stanowi nakaz, o którym mowa w art. 9 AUC, co implikuje obowiązki wskazane w tym przepisie. Podobnie będzie w przypadku wyroku nakazującego usunięcie treści naruszającej prawa autorskie opublikowanej w ramach usługi pośredniej (np. na platformie internetowej). W Projekcie nie wprowadzono odpowiednich poprawek w obowiązujących przepisach (np. KPC), które miałyby zapewnić stosowanie art. 9 AUC.
- Mając na względzie powyższe i spodziewając się licznych poprawek do Projektu w toku procesu legislacyjnego, należy zakładać, że problematyka poruszona w rozdziale 2a uśude będzie realnie hamować przyjęcie ustawy zapewniającej stosowanie AUC, co będzie miało negatywny wpływ na prawa użytkowników. Podkreślamy ponownie, że AUC nie zobowiązuje państw członkowskich do przyjmowania procedur, o których mowa w rozdziale 2a uśude. Wobec powyższego proponujemy wydzielenie tej problematyki do odrębnej ustawy nowelizującej uśude i procedowanie jej w odrębnym trybie. Pozwoli to na przyjęcie ustawy wdrażającej AUC bez dalszych opóźnień.

5.	brak	– W tytule rozdziału 2a należy po słowie „dostawcy” uzupełnić o „usługi hostingu”.
6.	brak	– Proponujemy wydzielenie do odrębnych jednostek redakcyjnych (artykułów) różnych podstaw materialnych aktualnie uregulowanych w ust. 1-3. Zapewni to większą przejrzystość aktu prawnego. Wówczas w odrębnych artykułach powinna się znaleźć: (i) treść z aktualnego ust. 1, 4 i 7, (ii) treść z aktualnego ust. 2, 5 i 7, (iii) treść z aktualnego ust. 3, 6 i 8 (normy materialnoprawne). W kolejnym odrębnym artykule powinna zostać uregulowana procedura wspólna dla różnych podstaw materialnych (np. wymogi formalne wniosków z ust. 1-3).
7.	art. 11a ust. 1 uśude	– Proponujemy nowe brzmienie art. 11a ust. 1 uśude: „Ten, czyje dobro osobiste zostało bezprawnie naruszone przez nielegalne treści przekazywane lub przechowywane w usłudze pośredniej, może złożyć wniosek do sądu o wydanie nakazu uniemożliwienia przez dostawcę usługi pośredniej dostępu do takich nielegalnych treści.” – Do wyjaśnienia pozostaje, czy zamiarem Projektodawcy było, aby wnioskiem z ust. 1 objąć wszystkie usługi pośrednie, czy tylko usługi hostingu (por. uwagi poniżej).
8.	art. 11a ust. 2 uśude	– Proponujemy nowe brzmienie art. 11a ust. 2 uśude: „Prokurator, Policja, Prezes UKE, Prezes UOKiK, odbiorca usługi pośredniej lub zaufany podmiot sygnalizujący może złożyć wniosek do sądu o wydanie nakazu uniemożliwienia przez dostawcę usługi pośredniej dostępu do nielegalnych treści, której przekazywanie lub przechowywanie w usłudze pośredniej wyczerpuje znamiona czynu zabronionego.” – Do wyjaśnienia pozostaje, czy zamiarem Projektodawcy było, aby wnioskiem z ust. 2 objąć wszystkie usługi pośrednie, usługi hostingu, czy może wyłącznie usługi platform internetowych, które opierają się na rozpowszechnianiu treści. Zaproponowane w Projekcie brzmienie, zwłaszcza użycie słowa „rozpowszechnianie”, sugeruje jakoby regulacja ta miała się odnosić wyłącznie do platform internetowych, w ramach których dochodzi do publicznego rozpowszechniania treści (zgodnie z AUC). – Należy doprecyzować, że procedura z art. 11a ust. 2 uśude nie dotyczy przypadku, gdy bezprawne korzystanie z praw własności intelektualnej stanowi odrębne przestępstwo (np. art. 116 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych) – te przypadki powinny podpadać pod nakaz z art. 11b uśude.
9.	art. 11a ust. 3 uśude	– Proponujemy nowe brzmienie art. 11a ust. 3 uśude: „Odbiorca usługi pośredniej, który nie zgadza się z decyzją dostawcy usługi hostingu, może złożyć wniosek do sądu o wydanie nakazu usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a-d rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usług hostingu na odbiorcę usługi pośredniej ze względu na fakt, że informacje przekazane przez odbiorcę usługi pośredniej stanowią nielegalną treść.”

10.	art. 11a ust. 4 uśude	<p>– Projektowany przepis art. 11a ust. 1 uśude nie ogranicza się wyłącznie do usługi hostingu (w ust. 1 jest mowa o „usłudze pośredniej”) wobec czego nie jest jasne, w jakim terminie wnioskodawca może złożyć wniosek o wydanie nakazu w przypadku innych niż hosting usług pośrednich. Jeżeli natomiast zamiarem Projektodawcy było objęcie procedurą z art. 11a uśude tylko usługi hostingu, wówczas należy odpowiednio zmodyfikować art. 11a ust. 1 uśude i inne ustępy w tym przepisie.</p> <p>– Proponujemy nowe brzmienie art. 11a ust. 4 uśude (w przypadku, gdy procedura ma się ograniczać do usługi hostingu): „W przypadku, gdy nielegalna treść jest przechowywana przez dostawcę usługi hostingu, podmiot, o którym mowa w ust. 1, może złożyć wniosek o wydanie nakazu uniemożliwienia dostępu do nielegalnej treści w terminie 14 dni od dnia otrzymania od dostawcy usługi hostingu decyzji, o której mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065.”</p>
11.	art. 11a ust. 5 uśude	<p>– Projektowany przepis art. 11a ust. 1 uśude nie ogranicza się wyłącznie do usługi hostingu (w ust. 1 jest mowa o „usłudze pośredniej”) wobec czego nie jest jasne, w jakim terminie wnioskodawca może złożyć wniosek o wydanie nakazu w przypadku innych niż hosting usług pośrednich. Jeżeli natomiast zamiarem Projektodawcy było objęcie procedurą z art. 11a uśude tylko usługi hostingu, wówczas należy odpowiednio zmodyfikować art. 11a ust. 1 uśude i inne ustępy w tym przepisie.</p> <p>– Proponujemy nowe brzmienie art. 11a ust. 5 uśude (w przypadku, gdy procedura ma się ograniczać do usługi hostingu): „W przypadku, gdy nielegalna treść jest przechowywana przez dostawcę usługi hostingu, odbiorca usługi pośredniej lub zaufany podmiot sygnalizujący może złożyć wniosek o wydanie nakazu uniemożliwienia dostępu do nielegalnej treści w terminie 14 dni od dnia otrzymania od dostawcy usługi hostingu decyzji, o której mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065.”</p>
12.	art. 11a ust. 6 uśude	<p>– Proponujemy nowe brzmienie art. 11a ust. 6 uśude: „Odbiorca usługi pośredniej może złożyć wniosek o wydanie nakazu usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a-d rozporządzenia 2022/2065 w terminie 14 dni od dnia otrzymania od dostawcy usługi hostingu uzasadnienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065.”</p>
13.	art. 11a ust. 7 uśude	<p>– Zwracamy uwagę na brak stosownej normy kolizyjnej. AUC nie wprowadza sztywnych terminów na poinformowanie przez dostawcę usługi hostingu o podjętej decyzji po otrzymaniu zgłoszenia (AUC posługuje się nieostrym pojęciem „bez zbędnej zwłoki”). Może zaistnieć taka sytuacja, kiedy dostawca usługi hostingu poinformuje odbiorcę o decyzji np. 10-tego dnia po dokonaniu zgłoszenia. Należy rozstrzygnąć, czy termin na złożenie wniosku rozpoczyna bieg w dniu poinformowania o decyzji, czy może należałoby przyjąć, że dostawca nie poinformował odbiorcy „bez zbędnej zwłoki”, a co za tym idzie termin należałoby liczyć od dnia następującego po dniu zgłoszenia. Można sobie wyobrazić również sytuację, gdy dostawca poinformuje odbiorcę dopiero 15-tego dnia po zgłoszeniu. Jeżeli do tego czasu odbiorca nie złożył wniosku, to czy mimo wszystko nadal będzie uprawniony do złożenia?</p>

		<p>– Zwracamy uwagę, że procedura z art. 11a uśude ogranicza możliwość jej wykorzystania tylko do przypadku, gdy odbiorca usługi pośredniej dokonał zgłoszenia nielegalnej treści za pomocą mechanizmu z art. 16 AUC. Jeżeli taki był zamiar Projektodawcy, należy w uzasadnieniu do Projektu uzasadnić, jakie względy za tym stoją oraz jaka jest sytuacja odbiorcy usługi pośredniej, który nie mógł dokonać zgłoszenia w przypadku, gdy dostawca nie zapewnia takich narzędzi, albo gdy odbiorca co prawda dokonał zgłoszenia nielegalnej treści, ale nie w procedurze z art. 16 AUC (w innej formie).</p>
14.	art. 11a ust. 8 uśude	<p>– Uwaga jak powyżej odnośnie do braku normy kolizyjnej.</p>
15.	art. 11a ust. 9 uśude	<p>– Należy uzupełnić elementy wniosku o wskazanie nazwy usługi pośredniej, w ramach której przekazana lub przechowywana jest nielegalna treść (wskazanie wyłącznie nazwy dostawcy usługi pośredniej może nie być wystarczające w przypadku świadczenia kilku usług pośrednich przez tego samego dostawcę).</p> <p>– Pkt 5 powinien brzmieć podobnie jak art. 9 ust. 2 lit. a ppkt iv AUC („jasne informacje umożliwiające dostawcy usług pośrednich zidentyfikowanie i zlokalizowanie nielegalnych treści, takie jak co najmniej jeden dokładny adres URL, oraz, w stosownych przypadkach, dodatkowe informacje”).</p> <p>– Należy uzupełnić elementy wniosku o zakres terytorialny żądania uniemożliwienia dostępu do treści nielegalnej (odbicie lustrzane art. 9 ust. 2 lit. b AUC).</p> <p>– Aktualne brzmienie projektu art. 11a ust. 9-11 uśude (kwestie proceduralne) należy wydzielić do odrębnej jednostki redakcyjnej (artykułu).</p> <p>– Należy doprecyzować, że przedmiotem wniosku nie mogą być innego rodzaju żądania i uregulować sytuację, gdy pomimo takiego zakazu, wnioskodawca zgłosił dodatkowe żądania (np. o zadośćuczynienie).</p>
16.	art. 11a ust. 10 uśude	<p>– Proponujemy nowe brzmienie art. 11a ust. 10 uśude: „W przypadku, gdy dostawca usługi hostingu poinformował podmiot, o którym mowa w ust. 1, odbiorcę usługi pośredniej lub zaufany podmiot sygnalizujący o swojej decyzji, o której mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065, do wniosku o uniemożliwienie dostępu do nielegalnej treści, wnioskodawca dołącza również informacje o sposobie rozpatrzenia przez dostawcę usługi hostingu zgłoszenia złożonego za pośrednictwem mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia 2022/2065.”</p>
17.	art. 11a	<p>– Proponujemy nowe brzmienie art. 11a ust. 11 uśude: „Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, wnioskodawca dołącza</p>

	ust. 11 uśude	uzasadnienie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, o ile dostawca usługi hostingu przekazał je odbiorcy usługi pośredniej.”
18.	art. 11a ust. 13 uśude	<ul style="list-style-type: none"> – Należy doprecyzować czym są „materiały”, o których mowa w tym przepisie (poprzez odniesienie do odpowiednich dokumentów, których obowiązek sporządzenia i doręczenia AUC nakłada na dostawców usług pośrednich). – Proponujemy wydłużenie terminu na przedstawienie „materiałów” z 24 h do co najmniej 48 h (dni robocze). Tak krótki termin może być niemożliwy do zrealizowania zwłaszcza w przypadku dostawców usług pośrednich o złożonej strukturze organizacyjnej. – Zwracamy uwagę, że KPK (ani KPC i KC) nie regulują zasad obliczania terminów wyrażonych w godzinach, należy zatem uregulować to odrębnie na potrzeby uśude, zwłaszcza w kontekście potencjalnego upływu terminu w weekendy i dni ustawowo wolne od pracy.
19.	art. 11a ust. 17 uśude	<ul style="list-style-type: none"> – Zgodnie z motywem 51 AUC należy uregulować w przepisach możliwość oddalenia wniosku z art. 11a uśude w sytuacji, gdyby wniosek został skierowany do dostawcy usługi pośredniej, który nie ma technicznej możliwości uniemożliwienia dostępu do treści. „Zgłoszenia powinny zatem co do zasady być kierowane do dostawców usług hostingu, w przypadku których można zasadnie oczekiwać, że posiadają oni techniczną i operacyjną zdolność do podjęcia działań przeciwko takim określonym informacjom.” Dostawca usługi pośredniej, przeciwko któremu został skierowany wniosek powinien mieć możliwość złożenia odpowiedzi na wniosek (bycia wysłuchanym), w której mógłby podnieść zarzut braku możliwości technicznej uniemożliwienia dostępu do treści. – Proponujemy nowe brzmienie art. 11a ust. 17 pkt 3) uśude: „3) nakazuje usunięcie ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a-d rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usługi hostingu ze względu na fakt, iż informacje przekazane przez odbiorcę usługi pośredniej stanowią nielegalne treści, jeżeli stwierdzi, że dowody zgromadzone w sprawie w sposób oczywisty nie świadczą o nielegalnej treści;” – Należy uregulować w przepisach uśude, w jakim terminie dostawca usługi pośredniej na mocy wydanego nakazu ma uniemożliwić dostęp do nielegalnej treści. – Prawdłowo wskazano w Projekcie, że nakaz powinien ograniczać się wyłącznie do uniemożliwienia dostępu do nielegalnej treści (a więc do zablokowania dostępu), a nie do trwałego jej usunięcia. Wyłącznie w takim przypadku jest możliwe przywrócenie dostępu w razie uwzględnienia zażalenia na postanowienie sądu. – Mając na uwadze, że zgodnie z założeniem postępowanie zainicjowane wnioskiem z art. 11a uśude, ma być odformalizowane i ma prowadzić do szybkiego wydawania nakazów, zasadne jest przyjęcie w Projekcie, że nakazy nie obejmują tzw. nakazów dynamicznych (nakazy, które umożliwiają zablokowanie dostępu do tych samych lub zasadniczo takich samych treści). Nic nie

		<p>stoi na przeszkodzie, aby tego rodzaju nakazy mogły być nakładane w ramach standardowych postępowań (np. o ochronę dóbr osobistych).</p> <p>– Pozytywnie należy ocenić zaproponowane kryterium „oczywistej” nielegalności treści jako kryterium decydujące o wydaniu nakazu. Co prawda nie jest to kryterium ostre, tym niemniej zapewnia, że odformalizowana procedura wydawania nakazów uniemożliwienia dostępu do treści nielegalnych nie będzie nadużywana. W przypadku, gdy w ocenie sądu wątpliwa jest „oczywista” nielegalność treści, możliwe jest skorzystanie ze standardowego postępowania w sprawie o ochronę dóbr osobistych. Również przepisy AUC posługują się kryterium „oczywistej” nielegalności treści (por. art. 6 ust. 1 AUC).</p>
20.	art. 11a ust. 18 uśude	<p>– Należy wzmocnić brzmienie projektowanego przepisu w celu uwzględnienia motywu 51 AUC poprzez zobowiązanie sądu do należytego uwzględnienia praw zagwarantowanych w Karcie praw podstawowych – nakaz powinien być „ściśle ukierunkowany, to znaczy powinien służyć usunięciu określonych informacji uznanych za nielegalne treści lub uniemożliwieniu dostępu do nich, jednak bez nadmiernego naruszania wolności wypowiedzi i informacji odbiorców usługi.” Nakaz nie może być nadmiarowy (np. nie można nakładać obowiązku usuwania treści, które same w sobie nie są nielegalne ale są prezentowane obok treści nielegalnych na tej samej stronie internetowej). Sąd powinien zatem być zobowiązany do zidentyfikowania (dookreślenia) w treści postanowienia dokładnego brzmienia treści nielegalnej, do której dostęp ma zostać uniemożliwiony (ewentualnie należy zamieścić zrzut ekranu przedstawiający treść nielegalną).</p>
21.	art. 11a ust. 19 uśude	<p>– Pozytywnie ustosunkowujemy się do rozwiązania, zgodnie z którym wnioski z art. 11a ust. 1 uśude ma rozpoznawać Sąd Okręgowy w Warszawie. Zakładamy jednak, że w przypadku wniosków z ust. 1 będzie to wydział cywilny lub gospodarczy (sprawy o ochronę dóbr osobistych rozpoznawane są aktualnie przez te wydziały), w przypadku wniosków z ust. 2 – wydział karny, natomiast w przypadku wniosków z ust. 3 – wydział cywilny lub gospodarczy. W tabeli na końcu niniejszego dokumentu przedstawiamy propozycję w tym zakresie.</p>
22.	art. 11a ust. 20 uśude	<p>– Projekt nie odnosi się do już funkcjonujących w systemie prawnym nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom, które funkcjonują, choć nie są nazwane wprost w taki sposób. Chodzi tutaj przykładowo o wyrok sądu cywilnego nakazujący usunięcie treści przechowywanej w usłudze pośredniej (wydany w sprawie o ochronę dóbr osobistych). Stanowi on nakaz, o którym mowa w art. 9 AUC, wobec czego sąd wydający taki wyrok również powinien uwzględnić w takim wyroku wymogi z art. 9 ust. 2 AUC. Dla kwalifikacji takiego wyroku jako nakazu nie jest istotne samo nazewnictwo, ale skutek jaki wywołuje (chodzi o wszelkie akty indywidualne wydawane przez organy sądowe, karne lub administracyjne, których skutkiem jest nakazanie usunięcia lub uniemożliwienia dostępu do treści nielegalnej). Brak zaadresowania tej kwestii w Projekcie może świadczyć o braku prawidłowego wdrożenia AUC do polskiego porządku prawnego.</p>

23.	art. 11a ust. 22 uśude	– Zgodnie z art. 11d uśude uprawnienia Policji, o których mowa w art. 11a-11c, przysługują także organom Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Krajowej Administracji Skarbowej, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Żandarmerii Wojskowej, Inspekcji Handlowej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, w zakresie ich właściwości. Wobec powyższego, poza Prezesem UKE sąd powinien powiadomić właściwy organ występujący z wnioskiem, niekoniecznie Policję.
24.	art. 11a ust. 23 uśude	– Należy zagwarantować dostawcy usługi pośredniej możliwość złożenia odpowiedzi na wniosek o wydanie nakazu (gwarancja prawa do bycia wysłuchanym). – Należy wprowadzić regulację, zgodnie z którą sąd może wydać postanowienie (nakaz) dopiero po złożeniu przez dostawcę odpowiedzi na wniosek, względnie po przekazaniu przez niego „materiałów”, ewentualnie po upływie terminu na dokonanie powyższego.
25.	art. 11a ust. 25 uśude	– Pojęcie „właściwy organ” należy zastąpić sformułowaniem „organ, o którym mowa w art. 4d, Prezesa UKE lub Prezesa UOKiK”. – Rozpoznanie wniosku w terminie 3 dni powinno mieć miejsce dopiero po przedstawieniu przez dostawcę usługi pośredniej odpowiedzi na wniosek / ”materiałów”.
26.	art. 11a ust. 26 uśude	– Zwracamy uwagę, że odbiorca usługi pośredniej nie ma interesu do wniesienia zażalenia w sytuacji, gdy sąd odmówił wydania nakazu. Należy zatem doprecyzować, w których przypadkach, o których mowa w ust. 17 przysługuje zażalenie odpowiednim podmiotom.
27.	art. 11a ust. 27 uśude	– Zwracamy uwagę, że osoba, która zamieściła treść będącą przedmiotem nakazu nie bierze udziału w postępowaniu, a w sytuacji, gdy dostawca usługi pośredniej nie poinformuje tej osoby o wydanym nakazie, osoba ta nie będzie uprawniona do wniesienia zażalenia (brak prawa do sądu).
28.	art. 11a ust. 28 uśude	– Należy uregulować w przepisach uśude sytuację, gdy sąd II instancji uwzględni zażalenie dostawcy usługi pośredniej na postanowienie sądu I instancji będące nakazem uniemożliwienia dostępu do nielegalnej treści. W takiej sytuacji przepisy uśude powinny zobowiązywać dostawcę usługi pośredniej do przywrócenia dostępu do treści, do której dostęp został uprzednio uniemożliwiony na skutek wydanego nakazu (należy również określić termin w jakim ma to nastąpić). Powyższe ma na celu zapewnienie ochrony praw odbiorcy usługi pośredniej, który zamieścił zakwestionowaną treść.

		<ul style="list-style-type: none"> – Brak jest uzasadnienia do stosowania przepisów KPK w przypadku nakazów dotyczących treści naruszających dobra osobiste. Tego rodzaju sprawy aktualnie rozpoznawane są w procedurze KPC. W tabeli na końcu niniejszego dokumentu przedstawiamy propozycję w tym zakresie. – W Projekcie brak jest wyraźnego przepisu regulującego wzajemny stosunek procedury opisanej w art. 11a uśude do innych postępowań. Może to rodzić poważne wątpliwości interpretacyjne. Dla przykładu, czy jeśli sąd wyda na mocy procedury z art. 11a uśude postanowienie odmawiające wydania nakazu uniemożliwienia dostępu do treści naruszającej (w ocenie wnioskodawcy) dobra osobiste, taki wnioskodawca może / nie może złożyć pozew o ochronę dóbr osobistych z (ponownym) żądaniem uniemożliwienia dostępu do tej samej treści? (kwestia zasady res iudicata). – Brak jest uzasadnienia do stosowania przepisów KPK. Najbardziej zbliżoną procedurą wydaje się w tym przypadku KPC.
29.	art. 11b ust. 1 uśude	<ul style="list-style-type: none"> – Zwracamy uwagę, że pojęcie „prawo własności intelektualnej” nie jest zdefiniowane w przepisach prawa polskiego. Użycie tego słowa może rodzić wątpliwości interpretacyjne. Pojawia się pytanie o relację do funkcjonującego w KPC pojęcia „sprawy własności intelektualnej”, do których zalicza się m. in. sprawy o ochronę nieuczciwej konkurencji i niektóre sprawy o ochronę dóbr osobistych. Należy zatem wprost wskazać w projektowanym przepisie, w przypadku których praw własności intelektualnej możliwe jest wniesienie wniosku o wydanie nakazu. – Brak uzasadnienia dlaczego Prezes UKE miałby rozpoznawać wnioski i wydawać nakaz, a nie sąd, jak w przypadku wniosku z art. 11a uśude. Prezes UKE nie zajmuje się prawami własności intelektualnej i nie ma w tym zakresie doświadczenia. W celu zapewnienia należytej ochrony praw podmiotów uprawnionych z praw własności intelektualnej, innych odbiorców usług pośrednich, a także dostawców usług pośrednich, rekomendujemy wskazanie w tym przypadku Sądu Okręgowego w Warszawie, Wydział XXII Własności Intelektualnej, który specjalizuje się w sprawach własności intelektualnej. – Projekt powinien wyraźnie wskazywać na to, że wszczęcie procedury w przedmiocie wydania nakazu nie wpływa na ewentualne wszczęcie lub toczące się postępowanie przed sądem karnym (lub organami ścigania) lub cywilnym przeciwko naruszcycielowi, który zamieścił nielegalną treść w usługach dostawcy usług pośrednich, jak też, że wszczęcie ww. postępowań (karnego lub cywilnego) nie stoi na przeszkodzie wydaniu nakazu. – Uwagi do art. 11a uśude dotyczące zakresu usług pośrednich, których dotyczy ten wniosek oraz brzmienia przepisów (redakcji) znajdują odpowiednie zastosowanie do projektowanego art. 11b uśude.
30.	art. 11b ust. 2	<ul style="list-style-type: none"> – Do rozważenia celowość wprowadzenia tej procedury w sytuacji, gdy już funkcjonuje stosowna procedura na mocy rozporządzenia 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (tzw. CPC), które powinno zostać wdrożone do polskiego porządku prawnego.

	uśude	<ul style="list-style-type: none"> – Zwracamy uwagę, że pojęcie „naruszenie prawa ochrony konsumentów” jest nieostre, przez co rodzi ryzyko, że wszystkie sprawy, które są zgłaszane przez konsumentów będą kierowane do Prezesa UOKiK na mocy tej procedury. – Procedura ta może być wykorzystywana do walki z konkurencją, bowiem nie wymaga ona, aby odbiorca usługi pośredniej-wnioskodawca musiał wykazać interes prawny (tj. aby jego prawa konsumenckie zostały naruszone).
31.	art. 11b ust. 3-14 uśude	<ul style="list-style-type: none"> – Por. odpowiednie uwagi do poszczególnych ustępów art. 11a uśude (powyżej)
32.	art. 11b ust. 15 uśude	<ul style="list-style-type: none"> – W związku z postulatem, aby wnioski dotyczące treści naruszających prawa własności intelektualnej rozpoznawał Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział XXII Własności Intelektualnej, proponujemy, aby do ich rozpoznawania stosowana była procedura KPC i zasady dotyczące wniosku z art. 11a uśude. W tabeli na końcu niniejszego dokumentu przedstawiamy propozycję w tym zakresie. – W przypadku utrzymania procedury KPA proponujemy doprecyzowanie terminów rozpoznania wniosków zgodnie z propozycją wskazaną w art. 11a ust. 25 uśude.
33.	art. 11b ust. 17 uśude	<ul style="list-style-type: none"> – W przypadku wniosków o wydanie nakazu dotyczącego treści naruszających prawa własności intelektualnej, proponujemy, aby takie wnioski rozpoznawał Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział XXII Własności Intelektualnej, natomiast zażalenie na postanowienie powinien rozpoznawać Sąd Apelacyjny. – W przypadku wniosków o wydanie nakazu dotyczącego treści naruszających prawa konsumentów proponujemy, aby wnioski takie rozpoznawał Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział XXII Własności Intelektualnej, natomiast zażalenie na postanowienie powinien rozpoznawać Sąd Apelacyjny. W tabeli na końcu niniejszego dokumentu przedstawiamy propozycję w tym zakresie.
34.	art. 11c ust. 1 uśude	<ul style="list-style-type: none"> – Zwracamy uwagę, że art. 10 AUC nie nakłada na państwa członkowie obowiązku tworzenia nowych procedur udostępniania danych o odbiorcach usług pośrednich. Proponowany przepis art. 11c uśude może stać częściowo w opozycji do art. 18 ust. 6 uśude, art. 20c ustawy o Policji oraz art. 15 ust. 3 KPK, które już teraz pozwalają wskazanym tam podmiotom zwrócić się bezpośrednio do np. dostawcy usług pośrednich w celu pozyskania dostępu do danych dane. Uzasadnienie projektu zmiany uśude nie wyjaśnia jaki jest stosunek projektowanego przepisu do aktualnie istniejących procedur w zakresie uzyskiwania dostępu do danych o odbiorcach usługi pośredniej. – Aby zagwarantować, że procedura uzyskiwania dostępu do danych o odbiorcach usług pośrednich nie będzie nadużywana,

		<p>wniosek o ujawnienie informacji o odbiorcy usługi pośredniej powinien zawierać informacje, które w sposób oczywisty świadczą o popełnieniu przestępstwa w związku z korzystaniem z usługi pośredniej.</p> <p>– Nie jest jasne, czy procedura znajdzie zastosowanie także w przypadku przestępstw ściganych z oskarżenia prywatnego (np. zniesławienie).</p>
35.	art. 11c ust. 6 uśude	<p>– Przepis jest zbyt szeroki. Jeżeli przykładowo w sprawie o zniesławienie (przestępstwo ścigane z oskarżenia prywatnego) prokurator zainicjuje postępowanie albo jako oskarżyciel publiczny wstąpi do już trwającego postępowania z uwagi na potrzebę ochrony praworządności lub interes publiczny (art. 60 KPK), wówczas brak jest uzasadnienia, aby informować osobę, której dane zostają ujawnione dopiero 6 miesięcy od wydania nakazu. Art. 10 ust. 5 AUC w pierwszej kolejności zakłada, że dostawca usługi pośredniej informuje odbiorcę „najpóźniej w momencie podjęcia działań w odpowiedzi na nakaz”, tj. w momencie ujawnienia danych.</p> <p>– Zwracamy dodatkowo uwagę, że zapis wymaga doprecyzowania. Organ prowadzący postępowanie powinien być zobligowany do powiadomienia dostawcy usług pośrednich, gdy uzyskane informacje nie pozwoliły na wszczęcie postępowania karnego albo nie mają znaczenia dla postępowania karnego.</p>
36.	art. 11d uśude	<p>– Wskazane podmioty na podstawie innych, obowiązujących już przepisów prawa mogą aktualnie uzyskiwać dostęp do danych bezpośrednio od np. dostawców usług pośrednich, co odbywa się bez udziału sądu na etapie postępowania przygotowawczego. Uzasadnienie projektu zmiany uśude nie wyjaśnia jaki jest stosunek projektowanego przepisu do aktualnie istniejących procedur w zakresie uzyskiwania dostępu do danych o odbiorcach usługi pośredniej.</p>
37.	art. 15a ust. 1 uśude	<p>– Zgodnie z jednoznaczną wskazówką zawartą w ostatnim akapicie art. 49 ust.2 AUC, „w przypadku gdy państwo członkowskie oprócz koordynatora ds. usług cyfrowych wyznaczy co najmniej jeden właściwy organ, wówczas państwo to zapewnia, aby odpowiednie zadania tych organów i koordynatora ds. usług cyfrowych były jasno zdefiniowane oraz aby te organy i koordynator ściśle i skutecznie współpracowali ze sobą podczas wykonywania swoich zadań.” Wątpliwości budzi nieostre określenie innych niż dot. internetowych platform handlowych spraw, w zakresie których właściwy ma być Prezes UOKiK, w szczególności wymogu „jasnego zdefiniowania zadań” w rozumieniu art. 49 ust.2 AUC nie spełnia ogólne określenie kompetencji Prezesa UOKiK jako organu właściwego w „innych spraw dotyczących ochrony konsumentów”. Wadliwość takiego określenia jest tym istotniejsza, że zgodnie z art. 1 ust.1 AUC jednym z głównych celów AUC jest zapewnienie „ochrony konsumenta” i de facto prawie każdy przepis AUC może być traktowany jako związany z „innymi sprawami dotyczącymi ochrony konsumentów”. Proponowana treść przepisu rodzić będzie nieuniknione spory kompetencyjne, równocześnie powodując stan dużej niepewności prawnej zarówno po stronie dostawców usług pośrednich, jak ich odbiorców (użytkowników). W przypadku tych</p>

		<p>ostatnich może wręcz dojść do osłabienia ochrony przyznanej na podstawie AUC, np. w związku z koniecznością przekazywania pomiędzy organami skarg z uwagi na ich skierowanie przez użytkownika do niewłaściwego organu. Sposób określenia kompetencji Prezesa UOKiK w projektowanym przepisie uznać należy również za sprzeczny z zasadami tworzenia prawa wynikającymi z art. 2 i 7 Konstytucji RP. W oparciu o te przepisy Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie wskazywał, że „stosownie do art. 7 Konstytucji, organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Oznacza to między innymi, że kompetencje organów władzy publicznej powinny zostać jednoznacznie i precyzyjnie określone w przepisach prawa, wszelkie działania tych organów powinny mieć podstawę w takich przepisach, a – w razie wątpliwości interpretacyjnych – kompetencji organów władzy publicznej nie można domniemywać” (Wyrok TK z 14 czerwca 2006 r., K 53/05, str.10). W szczególności Trybunał Konstytucyjny wywodzi z art.2 Konstytucji i wynikającej z niej zasady państwa prawnego obowiązek poprawnej legislacji w zakresie dotyczącym kompetencji organów państwa, realizujących prawem określone funkcje. (...) „Starannej realizacji dyrektyw wynikających z zasad przyzwoitej legislacji należy wymagać od ustawodawcy zwykłego zwłaszcza przy reglamentacji prawnej tych sfer, które zostały uznane za szczególnie newralgiczne przez samego ustrojodawcę” (wyroki z TK: 7 stycznia 2004 r., K 14/03 i 21 kwietnia 2009 r., K 50/07, s.11). Co więcej, tego rodzaju niedookreślone wskazania właściwości i kompetencji organu narusza również Zasady Techniki Prawodawczej, w szczególności § 156 ust. 3 Zasad Techniki Prawodawczej, zgodnie z którym „w sytuacji, gdy odesłanie służy przede wszystkim zapewnieniu spójności regulowanych w danym akcie instytucji prawnych, w przepisie odsyłającym wskazuje się zakres spraw, dla których następuje odesłanie, oraz jednoznacznie wskazuje się przepis lub przepisy prawne, do których się odsyła.” Postulujemy o zmianę przepisu poprzez jednoznaczne wskazanie, nad którymi przepisami AUC - poza sekcją 4 rozdziału III AUC – sprawować ma nadzór Prezes UOKiK. Wątpliwości, o których mowa powyżej nie rozwiewa dodanie kategorii konsumentów do definicji „usługobiorcy”.</p>
<p>38.</p>	<p>art. 15f ust. 6 uśude</p>	<p>– Katalog podmiotów, które mogą wnioskować o odwołanie Przewodniczącego, Zastępcę Przewodniczącego i Członka Rady powinien pokrywać się z katalogiem podmiotów wskazanych w ust. 5</p>
<p>39.</p>	<p>art. 22b ust. 4 pkt 4 oraz ust. 18 pkt 4</p>	<p>– Należy doprecyzować, że chodzi o kategorie spraw wymienione w projekcie wzoru sprawozdania z art. 15 AUC (zob. załącznik do rozporządzenia wykonawczego Komisji: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/14027-Akt-o-us%C5%82ugach-cyfrowych-sprawozdania-w-zakresie-przejrzystosci-szczego%C5%82owe-przepisy-oraz-wzory-pl).</p>

	uśude	
40.	art. 22h ust. 2 pkt 4 oraz ust. 11 pkt 4 uśude	<ul style="list-style-type: none"> – Należy doprecyzować, że chodzi o kategorie spraw wymienione w projekcie wzoru sprawozdania z art. 15 AUC (zob. załącznik do rozporządzenia wykonawczego Komisji: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/14027-Akt-o-us%C5%82ugach-cyfrowych-sprawozdania-w-zakresie-przejrzystosci-szczego%C5%82owe-przepisy-oraz-wzory-pl). – Należy uspoźnić terminologię: „dziedziny” i „sprawy”.
41.	art. 22i ust. 4 uśude	<ul style="list-style-type: none"> – Katalog organów, które powinny wyrazić opinię powinien być poszerzony o organy ścigania i służby specjalne. – Zwracamy uwagę, że Prezes UKE powinien przeprowadzić konsultacje ze swoimi odpowiednikami w innych państwach Unii Europejskiej, a nawet dopuszczona powinna być wymiana informacji z takimi organami, jak Europejskie Obserwatorium Mediów Cyfrowych (EDMO). Takie rozwiązanie pomogłoby uniknąć sytuacji, w której podmiot, któremu w jednym z państw członkowskich odmówiono udzielenia statusu, uzyskałby go w innym.
42.	art. 22i ust. 6 uśude	<ul style="list-style-type: none"> – Projektowane rozwiązanie, które z jednej strony obliguje Prezesa UKE do zasięgnięcia opinii, a z drugiej nie sankcjonuje braku jej wyrażenia w odpowiednim terminie, jedynie iluzorycznie pozwala na ograniczenie ryzyk, gdyż nie ma rzeczywistego wpływu na przebieg postępowania. Niedotrzymanie przez organ 30-dniowego terminu i w rezultacie uznanie przesłanki uzyskania stanowiska za spełnioną wydaje się wysoce prawdopodobne. Uzależnienie procedury przyznania statusu od wyrażenia <u>pozytywnej</u> opinii organu pozwoliłoby na zwiększenie bezpieczeństwa i ewentualne wykluczenie podmiotów, wobec których organy prowadzą niejawne postępowania.
43.	art. 22o ust. 2 uśude	<ul style="list-style-type: none"> – Zgodnie z art. 40 ust. 8 pkt d AUC, badacze powinni być w stanie spełnić konkretne wymogi dotyczące bezpieczeństwa i poufności danych w odniesieniu do każdego wniosku oraz chronić dane osobowe. Uważamy, że Projekt powinien wprost wprowadzać gwarancję dla dostawców usług pośrednich, że te dane będą objęte odpowiednią ochroną, a podmioty ubiegające się o status zweryfikowanego badacza uprzednio wykażą, że mają właściwe środki organizacyjno-techniczne, które pozwalają na ich odpowiednie zabezpieczenie. Aktualne uregulowanie może prowadzić do nadużyć oraz zwiększa prawdopodobieństwo występowania incydentów w zakresie przetwarzania danych. – Także sam proces składania wniosków o dostęp do danych powinien wymagać przeprowadzenia testu proporcjonalności, czyli uzasadnienia, że wskazane dane są konieczne i proporcjonalne do osiągnięcia celów badawczych, zwłaszcza w odniesieniu do

		danych wrażliwych. Badacze muszą zobowiązać się do przestrzegania zobowiązań zawartych we wnioskach i zapewnienia środków ochrony danych. Działania szkodliwe dla użytkowników lub dostawców powinny być sankcjonowane.
44.	art. 22o ust. 4 uśude	– Uwagi jak do art. 22i ust. 4 uśude.
45.	art. 22o ust. 6 uśude	– Uwagi jak do art. 22i ust. 6 uśude.
46.	art. 22t ust. 2 uśude	<ul style="list-style-type: none"> – Należy uzupełnić o obowiązek wskazania w skardze nazwy usługi (wskazanie samego dostawcy usługi może być niewystarczające w sytuacji, gdy dostawca świadczy kilka usług). – Pomocne do rozpoznania skargi może być wymaganie od skarżącego podania w skardze wszelkich adresów stron internetowych, z którymi skarżący wiąże naruszenie AUC. – Skarżący nie powinien być zobowiązany do wskazywania w skardze przepisu AUC, który w jego ocenie został naruszony. Powinien dostatecznie uzasadnić zarzuty, natomiast kwalifikacja pozostaje po stronie organu.
47.	art. 22t ust. 4 uśude	<ul style="list-style-type: none"> – Rekomendujemy wskazanie konkretnego terminu na rozpoznanie skargi, tj. 2 tygodnie. – Należy wskazać jakie mogą być sposoby rozpoznania skargi.
48.	art. 22w ust. 2 pkt 3 uśude	– Projektowany przepis nie określa odpowiednio kryteriów wyboru osoby posiadającej „wiadomości specjalne” i niebędącą pracownikiem właściwego organu. Jest to tym istotniejsze, że na podstawie tego przepisu „osoba z zewnątrz” tj. spoza właściwego organu będzie miała prawo wstępu na teren kontrolowanego przedsiębiorstwa i uzyskania dostępu do jego dokumentów.
49.	art. 22w ust. 3 pkt	– Projektowany przepis nie określa odpowiednio kryteriów wyboru osoby posiadającej „wiadomości specjalne” i niebędącą pracownikiem właściwego organu. Jest to tym istotniejsze, że na podstawie tego przepisu „osoba z zewnątrz” tj. spoza właściwego organu będzie miała prawo wstępu na teren kontrolowanego przedsiębiorstwa i uzyskania dostępu do jego

	3 uśude	dokumentów.
50.	art. 22v ust. 7 uśude	– Należy doprecyzować termin.
51.	art. 479 ¹³⁰ kpc	– Należy zmienić tytuł na „Postępowanie w sprawach usług pośrednich” (oraz w kolejnych przepisach w tym rozdziale).

Przedmiot nakazu:	Nakaz uniemożliwienia dostępu do treści naruszającej dobra osobiste (art. 11a ust. 1 uśude)	Nakaz uniemożliwienia dostępu do treści, której przekazywanie lub przechowywanie wyczerpuje znamiona czynu zabronionego (art. 11a ust. 2 uśude)	Nakaz usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a-d rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usług hostingu ze względu na fakt, że informacje przekazane przez odbiorcę usługi pośredniej stanowią nielegalną treść (art. 11a ust. 3 uśude)	Nakaz uniemożliwienia dostępu do treści naruszającej prawa własności intelektualnej (art. 11b ust. 1 uśude)	Nakaz uniemożliwienia dostępu do treści naruszającej prawa konsumentów (art. 11b ust. 2 uśude)
Sąd I instancji:	Sąd Okręgowy w Warszawie (wydział cywilny lub gospodarczy)	Sąd Okręgowy w Warszawie (wydział karny)	Sąd Okręgowy w Warszawie (wydział cywilny lub gospodarczy)	Sąd Okręgowy w Warszawie (wydział własności intelektualnej)	Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Procedura:	KPC	KPK	KPC	KPC	KPC
Forma nakazu:	postanowienie	postanowienie	postanowienie	postanowienie	postanowienie
Środek odwoławczy:	zażalenie	zażalenie	zażalenie	zażalenie	zażalenie
Sąd II	Sąd Apelacyjny w	Sąd Apelacyjny w	Sąd Apelacyjny w	Sąd Apelacyjny w	Sąd Apelacyjny w

instancji:	Warszawie	Warszawie	Warszawie	Warszawie	Warszawie
------------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------